

زندگی جدید در مسیح

درس 5: یاران و زندگی کلیسایی

وقتی عیسی مسیح برمی‌گردد، او پادشاهی خدا را بر روی این کره زمین برپا می‌کند. زمان بسیار خوبی خواهد بود که افرادی که عیسی مسیح پادشاهی را با او برگزیده‌اند، جاودانه شوند. آنها دیگر گناه نخواهند کرد و دیگر مرد و زن نخواهند مرد. تمام مشکلات مرگ و میر مانند درد و بیماری برطرف می‌شود. اما خدا وعده فوق العاده دیگری از این را می‌دهد. او به ما می‌گوید که این افراد مانند پسر، مانند خود عیسی مسیح ساخته می‌شوند.

"ای دوستان عزیز، اکنون ما فرزندان خدا هستیم، اما معلوم نیست که در آینده چه خواهیم شد. ولی همین قدر می‌دانیم که وقتی مسیح ظهور کند، ما مثل او خواهیم بود، زیرا او را آن‌چنان که هست خواهیم دید." اول یوحنا 3:2

وقتی شخصیت عیسی مسیح را بررسی می‌کنیم و می‌بینیم که او چقدر دوست داشتنی و مهربان است، در این وعده بزرگ و گرانبهای خداوند شادمان می‌شویم که در پادشاهی، اگر ایمان داشته باشیم و تعمیم شویم مانند عیسی مسیح می‌شویم. انجیل یوحنا به ما می‌گوید که مهمترین چیز در زندگی عیسی رابطه او با خدا، پدرش بود. او به او بسیار نزدیک بود و در جان 10:30 گفت: "من و پدر یک هستیم". عیسی زندگی خود را با کلام خدا پر کرد، او و پدرش هدف مشابهی داشتند و افکار مشابهی با هم داشتند. او هر لحظه از هر روز حضور خدا را در زندگی خود احساس کرد. پیدا کردن این کلمات دشوار است که توصیف کند پدر و پسرش چقدر نزدیک بودند. کتاب مقدس چنین رابطه‌ای را به عنوان **یاران** معرفی می‌کند. این یک کلمه ویژه کتاب مقدس است که به معنای "**اشتراک مشترک**" است. این تصویری شگفت‌انگیز از زندگی در پادشاهی خدا می‌بخشد و می‌توانیم از این طریق خلاصه آن را بیان کنیم.

- در پادشاهی به شاگردان واقعی زندگی بیکران داده می‌شود.
- آنها مانند عیسی مسیح ساخته می‌شوند. آنها شخصیت او و همچنین طبیعت جاودانه او را به طور کامل به اشتراک می‌گذارند.
- این امر آنها را به وحدت کامل با خود خدا می‌رساند. راه‌های او راه‌های آنها، افکار او افکار آنها خواهد بود.
- بنابراین آنها با خدا یاری کامل و کامل خواهند داشت.

با این حال، وعده خدا برای همکاری با فرزندانش فقط برای یک زمان آینده در پادشاهی وی نیست. هنگامی که زنان و مردان غسل می‌کنند، روابط جدیدی با خدا و پسرش آغاز می‌کنند. گناهان آنها بخشیده می‌شود و آنها جزئی از خانواده خدا، پسران و دختران او می‌شوند. همانطور که پدران بشر فرزندان خود را دوست دارند و از آنها مراقبت می‌کنند، خداوند به خانواده خود نیز اهمیت می‌دهد. او می‌خواهد فرزندان خود را در نزدیکی او باشند و در زندگی خود با او یار و یاری کنند. با این حال، مشارکت شاگردان با خدا اکنون ناقص است. ناکامی‌های انسانی آنها در راه است و مانع از اینکه آنها با او به طور کامل "در یک" شوند. همانطور که دیدیم، مشارکت کامل فقط در پادشاهی خدا خواهد بود.

برادران و خواهران مسیح

هنگامی که ما جزئی از خانواده خدا می‌شویم متوجه می‌شویم که برادران و خواهران جدید، زن و مرد داریم که در مسیح نیز تعمیم یافته‌اند. نام **کریستادلفین** به معنای "**برادران در مسیح**" است و از سخنان آغازین نامه به کولسیان گرفته شده است.

"از طرف پولس که به خواست خدا، رسول مسیح عیسی است و از طرف برادر ما تیموتاوس به برادران مقدس و وفادار در شهر کولسیه، که با مسیح متحد می‌باشند. پدر ما خدا، فیض و آرامش به شما عطا فرماید." کولسیان 1: 1-2

به همین دلیل است که مسیحیان یکدیگر را "برادر" یا "خواهر" می‌نامند. این به رسمیت شناختن رابطه‌ای با یکدیگر به عنوان بخشی از خانواده خدا است. این یاران با یکدیگر از طریق روابط آنها با خدا حاصل می‌شود. درست همانطور که ما به برادران و خواهران طبیعی خود اهمیت می‌دهیم و آنها را دوست داریم، به افراد تعمید یافته سفارش می‌شود که از برادران و خواهران خود در مسیح عشق و مراقبت داشته باشند. آنها شادی و خوشبختی از دانستن اینکه در خانواده خدا در کنار هم هستند مشترک هستند.

درک این نکته بسیار مهم است که همه یاران، از جمله روابط ما با یکدیگر، مبتنی بر ارتباط مؤمن با خدا است.

"آری، آنچه را که ما دیده و شنیده‌ایم به شما اعلام می‌کنیم، تا در اتحادی که ما با پدر و پسر او عیسی داریم، شما هم با ما نزدیک شوید." 1 یوحنا 1: 3

در عهد جدید، شاگردان واقعی عیسی که به این روش زندگی می‌کنند، "کلیسای خدا" نامیده می‌شوند. (اعمال 20:28) Ecclesia یک کلمه یونانی است و در کتاب مقدس انگلیسی به عنوان "کلیسا" ترجمه شده است. این به معنای *کسانی است که نامیده می‌شوند*. به شاگردان واقعی از جهان فراخوانده شده است که به خانواده خدا تعلق داشته باشند و با او و یکدیگر همکاری داشته باشند.

این نکته ی مهمی است. ما باید انتخاب کنیم؛ ما نمی‌توانیم یار و یاری داشته باشیم (چیزهایی را با دیگران به اشتراک بگذاریم) و وانمود کنیم که با خدا و پسرش یاری می‌کنیم. هنگامی که ما تعمید می‌یابیم معیارهای ما باید متفاوت از معیارهای کافران باشد. مواردی که برای ما اهمیت پیدا می‌کند برای آنها مهم نخواهد بود و ما نمی‌توانیم با آنها همکاری داشته باشیم. با این حال خواهیم فهمید که ما با برادران و خواهران جدید خود مشترکات داریم زیرا ما به کتاب مقدس علاقه‌مندیم و یک عقیده مشترک در انجیل با آنها به اشتراک می‌گذاریم. این به ما کمک می‌کند تا روابط جدید برقرار کنیم و با آنها همکاری داشته باشیم.

"از وابستگی‌های نامناسب با افراد بی‌ایمان دوری کنید. زیرا چه شراکتی بین نیکی و شرارت است و چه رفاقتی بین روشنایی و تاریکی؟

چه توافقی بین مسیح و ابلیس وجود دارد و چه هماهنگی بین ایماندار و بی‌ایمان؟ و یا چه وجه اشتراکی بین خانه خدا و بت‌ها هست؟ زیرا ما خانه خدای زنده هستیم، چنانکه خدا فرموده است: "من در ایشان ساکن خواهم بود، و در میان آنها به سر خواهم برد. من خدای ایشان خواهم بود و آنان قوم من."

و خداوند می‌فرماید: "از میان آنها خارج شوید و خود را از آنان جدا سازید و به چیزهای ناپاک دست نزنید و من شما را خواهم پذیرفت." دوم قرنتیان 6: 14-17

برای شاگردان، زندگی در کلیسا با داشتن دیگران که همان چیزها را باور دارند و در همان نزدیکی زندگی می‌کنند کمک زیادی می‌شود. آنها می‌توانند به طور مرتب با هم صحبت و عبادت کنند. آنها می‌توانند به صورت روزانه به یکدیگر کمک کنند، آنها می‌توانند با هم موعظه کنند. (بعداً در درس کسانی را در نظر می‌گیریم که در نزدیکی اعضای دیگر تعمید یافته زندگی نمی‌کنند.)

به اشتراک گذاشتن چیزها با هم

رفاقت کار سختی است. ما باید یاد بگیریم که با یک خانواده جدید زندگی کنیم - و نه تنها زندگی با آنها بلکه عشق ورزیدن و مراقبت از افرادی که شاید قبل از غسل تعمید برای ما غریبه بوده اند. کلمه "پاران" فقط دو بار در نسخه عهد عتیق پادشاه جیمز یافت می‌شود. یکی از مناسبت‌ها در لایوان 6: 2 است. در اینجا کلمه ترجمه شده "مشارکت" به معنای "چیزی است که به شخص دیگری واگذار شده است". ما باید به احساسات و افکار خود به برادران و خواهرانمان اعتماد کنیم. ما باید قلب خود را به روی آنها باز کنیم حتی اگر این امر ما را نسبت به آنها بسیار آسیب‌پذیر کند. اگر آنها ما را رها کنند یا ما را نپذیرند، ممکن است از آنها احساس صدمه و خشم کنیم زیرا به خودمان اعتماد کردیم و آنها ما را شکست دادند. بعضی اوقات ممکن است دشوار باشد که با یک برادر یا خواهر خاص کنار بیاییم. غریزه طبیعی ما این است که دوری کنیم و هیچ ارتباطی با او نداشته باشیم و فقط با کسانی که دوست ما هستند قاطی شویم. این اشتباه است، باید به خاطر داشته باشیم ما از طرف خدا به هم عطا می‌شویم و زندگی در مشارکت با همه برادران و خواهران بخشی از روشی است که خداوند شخصیت‌های ما را پرورش می‌دهد. ما باید یاد بگیریم که مدارا کنیم، دیگران و دیدگاه‌های آنها را به عنوان برادران و خواهران مسیح بپذیریم. خداوند ما را فراخوانده است تا از این طریق با هم زندگی و کار کنیم. او هرکدام از ما را انتخاب کرد، همه ما برای او گرانها هستیم.

"پس شما غیریهودیان، دیگر غریب و بیگانه نیستید بلکه با مقدسین خدا هموطن و اعضای خانواده خدا هستید، شما بر شالوده‌ای که به دست رسولان و انبیا نهاده شده است، بنا شده‌اید و عیسی مسیح سنگ اصلی آن است. در اتحاد با اوست که تمام عمارت به هم متصل می‌گردد و رفته رفته در خداوند به صورت یک معبد مقدس در می‌آید. شما نیز در اتحاد با او و همراه دیگران به صورت مکانی بنا خواهید شد که خدا به وسیله روح خود در آن زندگی می‌کند."

افسسیان 2: 19-22

"باری، شما جمعاً بدن مسیح و همه عضوی از اعضای بدن او هستید." اول قرنتیان 12:27

مؤمنان در افسس از پیشینه‌های مختلف بودند. قبل از غسل تعمید، هیچ چیز مشترکی نداشتند، اما آنها خود را جزئی از خانه معنوی (یا معبدی) دانست که خدا در حال ساختن آن است. این زن و مرد متدین ساخته شده است. هر شاگرد نقش منحصر به فردی برای بازی دارد و برای تکمیل خانه لازم است. اگر درک کنیم که خداوند چگونه همه برادرها و خواهران خود را مانند اینها ارزیابی می‌کند، در این صورت به ما کمک می‌کند تا از یکدیگر قدردانی کرده و از مشارکت در کنار هم لذت ببریم.

زن و مرد - یکی در مسیح

این مهم است که درک کنیم که این کمک مالی هم برای مردان و هم برای زنان است. خداوند در تمایل خود برای داشتن افراد در پادشاهی خود، بین آنها فرقی نمی‌کند.

"زیرا ایمان باعث شد که همه شما در اتحاد با مسیح عیسی فرزندان خدا باشید. شما در اتحاد با مسیح تعمید گرفتید، هم‌فکر او شده‌اید. پس دیگر هیچ تفاوتی میان یهودی و غیریهودی، برده و آزاد، مرد و زن وجود ندارد، زیرا همه شما در اتحاد با عیسی مسیح سک هستید و اگر متعلق به مسیح هستید، فرزند ابراهیم و مطابق وعده خدا، وارث او هستید." غلاطیان 3: 26-29

با این حال، این بدان معنا نیست که برادران و خواهران نقش‌های برابر برای ایفای نقش در مسکن دارند. کتاب مقدس به ما می‌آموزد که زنان باید در کلیسا سکوت کنند و نباید آنها را به صورت عمومی به مردان آموزش دهند. (1 قرنتیان 14: 33-35؛ تیموتائوس 2: 11-14). **این بدان معنا نیست** که زنان از نگاه خدا

نسبت به مردان فرومایه هستند. زنان و مردان نقش‌های مختلفی را در کلیسا بازی می‌کنند و رشد سالم آن به این بستگی دارد که هر دو گروه در یکدیگر مشارکت داشته باشند. برادران مسئول رهبری معنوی کلیسا هستند. آنها نقش‌های عمومی موعظه و تدریس را بر عهده می‌گیرند. خواهران مسئول حمایت از این کار هستند. به طرز لباس پوشیدن و صحبت کردن، با مثال شخصی آنها می‌توانند تأثیر بسیار خاصی در رفتار کلیسا داشته باشند. آنها در آموزش کودکان مدرسه یکشنبه، در کارهای شبانه روزی - مراقبت از بیمار، مراجعه به سالمندان نقش دارند. همه این موارد بخشی از یاران ما است. عهد جدید مثال‌های زیادی از چیزهایی دارد که ما در یاری واقعی با هم در میان می‌گذاریم. در اینجا تعداد کمی از آنها هستند.

1. یک فراخوانی مشترک (عبرانیان 3: 1)
2. همان ایمان (افسیسیان 4: 5)
3. امید پادشاهی (افسیسیان 4: 4)
4. رنج بردن از هم (فیلیپیان 3: 10، اتیتر 4: 13، 2 تیموتی 1: 8)
5. هر کس دیگری را سنگین می‌کند (غلاطیان 6: 2)

رفاقت در اعمال رسولان

اولین ذکر رفاقت در عهد جدید در اعمال 2:42 است.

"پس کسانی که پیام او را پذیرفتند تعمید یافتند و در همان روز در حدود سه هزار نفر به ایشان پیوستند.

آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می‌گذرانیدند.

اما بهت و حیرت بر همه مستولی شده بود، و عجایب و آیات بسیار به دست رسولان به ظهور می‌رسید. مؤمنان همه با هم به سر می‌بردند و در همه چیز شریک بودند. املاک و اموال خود را می‌فروختند و بهای آن را بر حسب نیاز هر کس بین همه تقسیم می‌کردند. ایشان هر روز، یکدل در معبد گرد می‌آمدند و در خانه‌های خود نیز نان را پاره می‌کردند و با خوشی و صفای دل با هم خوراک می‌خوردند." اعمال 2: 41-47

این تصویری از شاگردان در اورشلیم پس از روز پنطیکاست است. توجه کنید که رفاقت برای آنها به عنوان مطالعه کتاب مقدس، شکستن نان و دعا بسیار مهم بود. از همان آغاز کلیسا، "مشترک شدن با هم" بخشی از "همبستگی" بود که به آنها کمک کرد تا در زمان‌های دشوار همراه هم باشند. به نحوه استفاده از کلمه "با هم" سه بار برای تأکید بر این نکته توجه کنید.

این یک اصل بسیار مهم امروز برای ما است. هنگامی که ما غسل تعمید می‌گیریم باید تمام تلاش خود را بکنیم تا در همه جلساتی که توسط کلیسا برگزار می‌شود شرکت کنیم. بعضی اوقات وقتی مشکلی پیش می‌آید می‌خواهیم از کلیسا دور بمانیم، اما پیام اعمال (رسولان) این است که دقیقاً این همان زمانی است که ما بیشتر خواهان آن هستیم که با خانواده معنوی خود، برادران و خواهرانمان در خداوند، در کنار هم باشیم.

همچنین به ما گفته می‌شود که آنها همه چیز مشترک دارند. این بدان معنا نیست که دارایی‌های خصوصی وجود ندارد، ولی شاگردان بلافاصله هر آنچه که داشتند را فروختند و آن را به کلیسا دادند. این بدان معنی است که آنها برای رفاه یکدیگر احساس مسئولیت کردند و مایل بودند در صورت نیاز برای کمک به شاگردان فقیر، آنچه را که داشتند، بدهند. بعداً پولس رسول در مورد کلیسای کورنتین در مورد این چیزها نوشت و به آنها گفت که باید مجموعه هفتگی را برای افراد نیازمند برگزار کنید (اول کورنتیان 16: 1-2). این اصل هنوز هم برای امروز خوب است و کلیساها باید برای اجرای کلیسا و رفاه نیازمندان مجموعه‌های هفتگی را در نظر بگیرند.

این رفاقت که برادران و خواهران مسیح با هم دارند یک چیز واقعاً شگفت‌انگیز است و مؤمنان را از همه نقاط جهان متحد می‌کند. این‌ها مشترک است، چه مرد و چه زن، سیاه یا سفید. این یک رابطه بسیار ویژه است که مهمتر از سایرین است. مسئولیت عشق و مراقبت از یکدیگر و به اشتراک گذاشتن شگفتی‌های کلام خدا را در کنار هم مسئولیت پذیر می‌سازد.

زندگی شاگردان در انزوا

افرادی هستند که ایمان آورده‌اند و تعمید یافته‌اند، اما برادران و خواهران دیگری در نزدیکی آنها زندگی نمی‌کنند که بتوانند بطور منظم مشارکت داشته باشند. با این حال، چون آنها اعضای خانواده خدا هستند، آنها واقعاً هرگز تنها نیستند زیرا چیزهای زندگی جدید خود را با خدا و پسرش به اشتراک می‌گذارند و حضور خداوند عیسی را در زندگی خود احساس می‌کنند.

موارد عملی وجود دارد که به مؤمنانی که مانند زندگی خود، زندگی می‌کنند، کمک خواهد کرد. برادران و خواهران خارج از کشور برادران و خواهران جدا شده خود را فراموش نخواهند کرد بلکه برای آنها می‌نویسند و سعی می‌کنند در بازدیدهای مربوط به مأموریت کتاب مقدس از آنها دیدن کنند. برادران و خواهران در کشور خود نیز باید تلاش ویژه ای برای بازدید از آنها، دعا برای آنها و هر زمان ممکن از آنها داشته باشند.

هم دعا کردن و هم هر روز خواندن کتاب مقدس مهم است، حتی اگر این کار به تنهایی انجام شود. اگر آنها از همراهان کتاب مقدس استفاده می‌کنند، می‌دانند که در تمام دنیا برادران و خواهرانشان در همان روز عبارات مشابه را می‌خوانند.

هر یکشنبه، ترجیحاً در همان زمان هر هفته، آنها باید با دقت نان و شراب را برای شکستن نان و نوشیدن شراب به یاد خداوند عیسی تعیین کنند. آنها می‌دانند که در سراسر جهان هزاران نفر از برادران و خواهرانشان همین کار را انجام می‌دهند و این باعث آسایش و قدرت بسیار زیادی برای آنها خواهد شد. آنها می‌توانند همچنان به معلم خود بنویسند که به آنها دوره‌ها و نامه‌های مطالعه کتاب مقدس ارسال می‌کند.

آنها می‌توانند مدرک‌ها، سخنرانی‌ها و مقالات کلاس کتاب مقدس را در انگلستان دریافت کنند. عیسی به همه شاگردانش، اما به ویژه کسانی که احساس تنهایی می‌کنند، مسیح گفت:

"تو را هرگز وا نخواهم گذاشت، و هرگز ترک نخواهم کرد." عبرانیان 13: 5

بنابراین می‌توانیم با اطمینان بگوییم:

"خداوند یاور من است، پس نخواهم ترسید. انسان به من چه تواند کرد؟" عبرانیان 13: 6

سؤالات

1. چگونه ما با هم یاریم؟
- 2- چرا باید سخت تلاش کنیم تا با شاگردی که به سختی مشارکت داریم، همکاری داشته باشیم؟
3. نقش مردان در کلیسا چیست؟
- 4- نقش زنان در کلیسا چیست؟
- 5- چرا رفاقت برای کلیسا در اورشلیم مهم بود (اعمال 2)؟